

Janke Wikholms Krönika

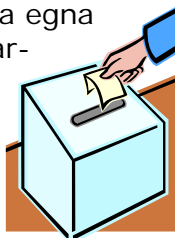
Augusti 2010

Från Lucca till Låкта!

Sommaren börjar gå mot sitt slut. Ena veckan är jag i den medeltida staden Lucca i Italien. Charmigare stad får man leta efter och bäst av allt är att promenera på den intakta och 4,2 km långa muren. Eftersom det är mycket varmt stiger jag upp tidigt. Det blir två varv varje morgon. Varven tar ganska precis 42 min och det innebär en hastighet om ca 6 km/tim. Men det är inte hastigheten som är det viktiga utan den underbara känslan av att få börja dagen på detta sätt. Man tänker, planerar och reflekterar så bra när man promenerar. Många andra tycker uppenbarligen detsamma och efter fyra dagar börjar jag känna igen människorna. I fantasin ger jag dem både namn, yrken och livsöden.

Veckan efter är jag uppe i Norrbotten. Ska försöka att hinna med ett besök på fjällstationen i Låktatjåkko. Den upplevs med fördel på vintern och då är våfflorna obligatoriska. På sommaren går man dit från Björkliden på några timmar och även om vädret är annorlunda (idag såg jag säsongens första snö!) så är upplevelsen densamma som i Lucca. Jag lever och därför promenerar jag. Jag promenerar och därför lever jag!

Snart är det val. Man kan väl inte säga att det är arbetsmiljöfrågorna som dominerar debatten. Jag skulle önska att valet mer handlade om s.k. "livsfrågor" och mindre om hundralappar till pensionärer, studenter och barnfamiljer. Inte för att de frågorna är oviktiga men jag undrar om inte politikerna har en övertro till de vardagsekonomiska argumenten. För två år sedan upplevde vi ju en annan valdebatt där Barack Obama lyckades trollbinda inte bara sina egna väljare utan också motståndarsidans, ja faktiskt en hel värld, genom att prata om change – ändring.

Reinfeldt eller Sahlin blir aldrig som Kennedy eller Obama. Det skulle nog inte passa oss i Sverige. Men politik är att vilja och jag tror att man skulle "tjäna på" att ge de ideologiska och existentiella frågorna en mer framträdande roll. Fast det kanske inte fungerar?

För mig har sommaren varit bra. Det blev en hel del praktiskt arbete med målning och städning. Vill man träffa människor utan att promenera kan man alltid ta sig till återvinningen. Inför de vänliga men mycket bestämda "containervakterna" är vi alla lika. Brännbart, wellpapp, gips, trä och metall var för sig är enkelt. Det stora problemet uppstår med det blandade. Fönster är ju lite av varje och så är det med många ting som kastas skall.

Arbetsmiljö är också komplicerat och "blandat". I våras pratade alla om DNS artikelserie om mobbning. I den konstaterades att vi som jobbar med arbetsmiljö försummat den psykosociala arbetsmiljön. Många inklusive undertecknad tog åt sig av kritiken. Det lät som att det skulle bli en ändring. Fast den varma sommaren tycks ha kokat bort alla dessa ambitioner. Arbetsmiljöverkets hemsida är fortfarande väldigt fysiskt inriktad och även om det finns ambitioner att arbeta med Arbetsmiljölagens utmärkta skrivelser i kapitel två så märks det inte i det utåtriktade arbetet.

När jag som ung gick på dans på Folkets Hus var det ibland "varannan damernas". Det gillade vi blyga killar. Man kan väl inte jämföra arbetsmiljöarbete med dans men om så ändå görs kanske man skulle få det till att vartannat pressmeddelande, varannan föreskrift och vartannat ingripande från arbetsmiljöverket skulle behandla den psykosociala arbetsmiljön. Fast så kan man väl inte tänka?

Arbetsmiljöhälsningar!

Janke Wikholm

Skicka synpunkter på krönikan till info@jankewikholm.se
Läs flera krönikor på www.jankewikholm.se

JANKE
WIKHOLM